

Այն ատեն Բորակթէն շուրճն դուրս ելաւ կապկալով այն տխարակի նայոյին, որուն միջոցով զին մը աստիճանէ վեր իջած էր, աւագանին հեղբքն հողերուն վրայ ելաւ եւ հոն մնաց քեռնայտ րոտ, ահա շարժ, զերագոյն ճիւղով մը երկու ձեռքը հողին մէջ մտած, որպէս զի նորէն ջուրը չլցարի։

Եւ տանդա մնաց երկուր աստիճան։

Եւ ինչ որ զինքը աստիճան մերցնէր, ընդհակառակը փրկեց։

Տարակիրքուն սուր եւ անընդհատ խայթուածքներ իր նուազագէտն ռթափեցաւ զինքը։

Խելքը զուլար եկաւ եւ շատով կրացաւ գաղտփորները ամփոփուել։ Թաց հագուանները, արուկները, ջրամբարը, ամէն բան օգնեց իր յիշողութեան եւ եղածները շատով յիշեց։

Արեւը մարը մասած էր եւ գով հով մը կ'էլէր։

Մինչեւ ջրամբարին վերի հեղեղը ելաւ։

Աչքերը վերջապէս սկսող խաւարը կրցին թափանցել։

Շուրջը ամէն բան հանգաւաւ էր։

Երկու թշուառականները աներեւութացեր էին։

(Շարունակ)

